

K NOZ § 2927:

§ 2927

(1)

Kdo provozuje dopravu, nahradí škodu vyvolanou zvláštní povahou tohoto provozu. Stejnou povinnost má i jiný provozovatel vozidla, plavidla nebo letadla, ledaže je takový dopravní prostředek poháněn lidskou silou.

(2)

Povinnosti nahradit škodu se nemůže provozovatel zprostit, byla-li škoda způsobena okolnostmi, které mají původ v provozu. Jinak se zprostit, prokáže-li, že škodě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze požadovat.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 2927 až 2932

0 0 0

27/06/2017 / Admin Tým

Křížové odkazy

0 0 0

27/06/2017 / Admin Tým

§ 427 SOZ - zdroj inspirace

0 0 0

27/06/2017 / Admin Tým

§ 428 SOZ - zdroj inspirace

0 0 0

DŮVODOVÁ ZPRÁVA K § 2927 AŽ 2932

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Pokud jde o škodu způsobenou provozem dopravního prostředku, osnova vychází ze současné právní úpravy (§ 427 platného občanského zákoníku). Po opakovaných a rozsáhlých diskusích, které vedly k tomu, že Ministerstvo spravedlnosti předložilo do připomínkového řízení alternativní návrh, se však podle výsledku připomínkového řízení navrhuje změna v pojetí provozovatele vozidla nebo plavidla v tom směru, že nová úprava má dopadat i na provozovatele všech vozidel a plavidel, které nejsou poháněny lidskou silou. Navrhovaná změna vychází ze zjištění, že zákonné úpravy zvláštní povinnosti k náhradě škody v dopravě vznikající po druhé polovině 19. stol. [např. na našem území se železnic týkaly již ministerské nařízení č. 238/1854 ř.z. a zák. č. 27/1869 ř.z., automobilů (jízdních silostrojů) zák. č. 162/1908 ř.z.] značnou měrou odrážela obavy z nových technických vymožeností vyplývající z nedostatku zkušeností s nimi. Na to poukazují např. J. Guttenstein a A. Hartmann v Komentáři automobilového zákona (1. vydání. Praha: V. Linhart, 1934, s. 5), zdůrazňující, že právě malé zkušenosti s motorovými vozidly vedly „k nemístné přísnosti zákona“. Společenský a technický vývoj vede k tomu, že motorové dopravní prostředky jsou již řadu desetiletí běžným úkazem každodenního života; současně se ukazuje, že není důvod rozlišovat jinou míru povinností provozovatele vozidla nebo plavidla motorového a bezmotorového (provoz plachetnice nebo koňského povozu vyvolává v dopravě obdobná nebezpečí jako provoz plavidla nebo vozidla poháněného motorem). Není např. věcný důvod stanovovat různý rozsah povinností provozovateli motorového vozidla i v případech, kdy je tlačeno lidmi, aniž je použito síly motoru, nebo když jede vlastní vahou z kopce, a provozovatele bezmotorového vozidla ve stejných situacích. Z těchto a dalších obdobných důvodů klade navrhovaná úprava důraz na zvláštní povahu dopravního provozu více než na samotnou povahu dopravního prostředku. Bere se přitom v úvahu i vývoj zdejší právní úpravy [srov. § 2 písm. a) zák. č. 168/1999 Sb., o pojištění z provozu vozidla, kde je za vozidlo považováno i vozidlo bezmotorové, ledaže je taženo nebo tlačeno pěší osobou] a pro účely náhrady škody z provozu dopravních prostředků se rozlišují vozidla a plavidla, která jsou poháněna lidskou silou a která lidskou silou poháněna nejsou. Toto kritérium není záměrně

upřesněno příslovcem způsobu (např. slovem „výlučně“), zamýšlí se nechat prostor aplikační praxi pro posouzení, v kterém konkrétním případě je lidská síla pro provoz vozidla nebo plavidla rozhodující.

V ostatních směrech se platná právní úprava věcně nemění, dochází jen k jazykovým a formulačním úpravám.

Zatím žádné diskuzní příspěvky